

mange af ordførertalerne, er det jo kendetegnende, at én ting er blevet nævnt, og det er den såkaldte statsborgerskabsdag, som har været afholdt for første gang.

Alle har i positive vendinger omtalt statsborgerskabsdagen. Man kan så diskutere, hvad der var godt, og hvad der var dårligt, eller hvad det nu var ved den her statsborgerskabsdag, men det var i hvert fald et faktum, at selve det, at der var en statsborgerskabsdag, rent faktisk satte fokus langt bredere end herinde i Folketinget på, at der er nogle mennesker, der får statsborgerskab, medierne beskæftigede sig med det i dagavis, og det er jo også en måde at brede diskussioner ud i befolkningen på.

Det er her, forslaget om en mangfoldighedsdag også har sin betydning. Der er ingen tvivl om, at vi har brug for at få en bredere dialog, eller hvad man vil kalde det, men i hvert fald et bredere samarbejde og sammenhængskraft i samfundet, efter at vi har oplevet mange situationer, hvor vi desværre har været vidne til, at der er opstået modsætninger bl.a. på baggrund af den politik, der er blevet ført, modsætninger mellem folk af forskellig etnisk oprindelse her i det her land.

Der er heller ingen tvivl om, at for mange etniske mindretalsgrupper er der en følelse af, at der finder diskrimination sted i det her samfund. Diskrimination på arbejdsmarkedet er en velkendt ting, og desværre ser vi også situationer, hvor diskriminationen decideret udvikler sig til racistiske overfald og racistisk vold.

Herinde har vi opgaven med at gøre alt, hvad vi kan, for at modvirke den slags modsætninger. Jeg forstår udmærket godt de indvendinger, som kan gå på, at nu skal det her jo ikke være forbeholdt eliten, som kan sætte sig ned og føre rundbordssamtaler, og det er efter min bedste overbevisning, efter at jeg har læst forslaget, heller ikke forslagsstillernes mening – tværtimod.

Kl. 18.35

Faktisk er det jo sådan, at vi her på det seneste har haft erfaringer med den slags mangfoldighedsdage i i hvert fald to kommuner her i landet, nemlig i Københavns Kommune og i Århus Kommune, og begge steder er det, jeg i hvert fald har hørt om gennemførelsen af de dage, udelukkende positive tilbagemeldinger fra de mennesker, som har deltaget i dem. For det er jo ikke bare meningen, at det skal være forkromede konferencer, men der skal netop være tale om lokale initiativer på foranledning af en beslut-

ning i Folketinget, og den beslutning synes jeg at vi bør tage.

Så vi støtter forslaget.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren, og så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Flere har været inde på, at forslaget her måske ikke er verdens største og mest epokegørende forslag, men når vi har fremsat det, skal det ses i en sammenhæng. Uanset hvad man mener om ansvaret for Muhammedkrisen, er det uomtvisteligt, at Danmarks omdømme har lidt skade. Mange virksomheder har kunnet se effekten på deres bundlinje, men også den almindelige rejsende dansker og danskere i udlandet har kunnet mærke, hvordan omverdenens fokus på Danmark har skiftet.

Ugebrevet Mandag Morgen har dokumenteret effekten for Danmarks brand, og stifteren af Anholt Nation Brands Index, der stod for undersøgelsen, udtalte i den forbindelse – og jeg citerer fra Mandag Morgen den 17. april 2006:

Før krisen fremstod Danmark som et ærkenordisk land: åbent, gavmildt, tolerant, demokratisk, stærkt orienteret mod menneskerettigheder og fairness. Det billede har lidt et knæk i store dele af verden, og dermed er det stærkeste element i det danske brand vingeskudt.

Det Radikale Venstre ønsker at se fremad. Vi ønsker et Danmark, som er kendt for at stå vagt om menneskerettigheder, ytringsfrihed og demokrati både ude og hjemme, et Danmark, som har en aktiv rolle i bekæmpelsen af fattigdom i verden og bidrager aktivt med at etablere fred i verdens brændpunkter, et Danmark, som er åbent over for omverdenen og har plads til forskellighed, et Danmark, som er sig sin rolle bevidst både som foregangsland på den internationale scene, og når der skal fejres for egen dør. Det kræver en anden politik end den, der føres nu, en anden politik end den, der jævnligen påkalder sig international kritik.

Markedsføring, som statsministeren har været inde på nu skal ske, kræver et produkt, og vi foreslår derfor otte konkrete initiativer, som tilsammen kan bruges af så vel regeringen som hver enkelt dansker, når Danmarks omdømme i den kommende tid skal genoprettes. Og man kan se de to forslag, vi har haft til behandling i dag, som et bidrag til det.